

MISKOLCI
EGYETEM

KOMMUNIKÁCIÓS ÉS MULTIMÉDIÁS CSOPORT

Nemzeti sorsfordulóra emlékeztek a Miskolci Egyetemen

Emlékezés az 1867-es kiegyezés és királykoronázás alkalmából

A magyar nemzet múltjának fordulópontjairól sem feledkezik meg a Miskolci Egyetem: 1867. június 8-án koronázták magyar királlyá Ferenc Józsefet, amely esemény a kiegyezés jelképes záróaktusát jelentette, a koronázás 150. évfordulójára pedig emléküléssel készült az ME BTK Történettudományi Intézete. A rendezvény helyszínéül a Sopron terem szolgált.

1848 és 1956 mellett a 19–20. századi magyar történelem legfontosabb dátumát épp 1867 jelenti – hangsúlyozta az emlékülés megnyitóján Dr. Illésné dr. Kovács Mária, a Bölcsészettudományi Kar dékánja, majd kiemelte, hogy a fakultás Történettudományi Intézete olyan programot hirdetett meg Ferenc József megkoronázásának 150. évfordulójára, amelyben a hallgatótól és a doktorandusztól a tanársegéden át egészen az egyetemi docensig valamennyi korosztály képviselte magát.

Dr. Viskolcz Noémi, a BTK Történettudományi Intézet új igazgatója köszöntőjében kijelentette, intézeti részről is céljuk az, hogy erőteljesebben legyenek jelen az egyetem, a város és a régió életében, s feladatuknak tartják, hogy részt vállaljanak a kulturális örökség, a hagyományok megőrzésében, közvetítésében.

A BTK történelemtanár-képzéses hallgatói (Balázs Tünde, Tardi Roland, Tóth Gergely, Tóth Leila) előadásukban korabeli forrásokat szolgáltattak meg, ami alatt röviden felvázolták a kiegyezéshez vezető út történetét is. Ferenc József 1865-ös országgyűlési trónbeszéde és 1867-es koronázási hitlevele, illetve esküje után a Vasárnapi Újságnak a június 8-i koronázásról írt, emelkedett hangú beszámolójával idézték fel az évfordulás eseményeket, de elhangzott Szász Károly „1867. Pütkösten” c. költeménye is. Végül a koronázásról és napjáról készült képeket prezentáltak.

A folytatásban aztán Dr. Fazekas Csaba összegezte a kiegyezésről mind a mai napig zajló vitákat, mialatt körüljárta a kérdést, vajon hogyan is értékelhetjük ma a pontosan 150. évvel ezelőtt megkötött kompromisszumot. Mint kifejtette, a dualista korszak – nem egy téren – a modernizáció, a gyors fejlődés és a látványos gyarapodás idejét jelentette a magyar történelemben, másfelől azonban a rendszer hosszabb távon rugalmatlannak bizonyult, és komoly korlátokat teremtett, például a demokrácia továbbfejlesztésének esetében. Idejétmúltak tehát az egyoldalú álláspontok. A történész a nemzeti függetlenség kérdésére is kitért, ahol ugyancsak kettősség ragadható meg: belügyeiben Magyarország viszonylagos függetlenséget nyert a kiegyezés révén, ám közös ügyek fűzték Ausztriához, vagyis a rendszer egyszersmind a teljes szuverenitást is korlátozta. A királyról, Ferenc Józsefről elmondta, hosszú életében hosszú utat járt meg onnantól, hogy 1848/1849 után a magyarok a forradalmat és szabadságharcot eltipró zsarnokot látták benne, egészen odáig, hogy a századfordulóra a magyarság népszerű, szeretett uralkodójává vált, akit a nemzet elfogadott, mint jó és magyar királyt.

Rada János tanársegéd előadásában a dualista korszak egyházpolitikájára fókuszált, és körüljárta, hogy a kiegyezéssel létrejött politikai keretek között milyen kompromisszumokra kényszerült a szabadelvű politika, ill. milyenekre a hithű katolikus Ferenc József. Végül Kőmíves Tibor előadása a kiegyezés előtti Miskolcra, valamint Kassára kalauzolta a közönséget. A Miskolci Egyetem Könyvtár, Levéltár, Múzeum levéltárosa a közigazgatás újjászervezését vizsgálta a két városban, amelyre Ferenc József ún. októberi diplomája után kerülhetett sor.